

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ: ΥΠΟ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
'Εσωτερικού Δραχμῶν 60
'Εξωτερικού Διρ. Ἀγγλ. 1
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 1
ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
27
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1930

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ἡ πρώτη αἴτησις, ἣτις ὑπεβλήθη πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Χαλκιδικῆς, ἅμα τῇ ἀπελευθερώσει, ἦτο ἡ τῆς συγκοινωνίας. Τῆς διανοίξεως ἀμαξιτῶν ὁδῶν ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον καὶ ἀπὸ Θεσσαλονίκης πρὸς τὸν Πολύγυρον καὶ τὰ μεγαλειότερα χωρία ἵνα ἐπιτυγχάνεται ἡ εὐκολωτέρα καὶ ταχύτερα ἐπικοινωνία τῶν κατοίκων καὶ ἡ μεταφορὰ προϊόντων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον καὶ εἰς τὰ κέντρα καταναλώσεως.

Καὶ ὑπέβαλε πρώτην τὴν αἴτησιν ταύτην, ἣτις κατεχωρήθη ἐπανειλημμένως εἰς τὸ πρωτοκόλλον τῶν ὑποσχέσεων, διότι μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἢ ἀπὸ τίνος χωρίου εἰς ἕτερον μετάβασις δι' ἡμιόνου ἢ πεζῆ, ὡσεὶ ν' ἀπετέλει ἀποδημίαν διὰ προσκύνημα, ἀπῆτει ὅλως ἰδιάζουσαν ψυχικὴν κατάστασιν, στῆτικότητα ἀσυνήθη καὶ ὑπομονὴν ἀνάλογον πρὸς τὸ μεταφορικὸν μέσον. Ἐνεκα δὲ τοῦ λόγου τούτου τοῦ ἀδυνάτου τοῦ μεταξὺ τῶν κατοίκων Χαλκιδικῆς συγχρωτισμοῦ δὲν κατενόηθη ποτὲ ὅτι ἔχουσι κοινὰ μεταξὺ τῶν συμφέροντα καὶ ἀπαιτεῖται ὁμόφωνος συνεργασία ὅλων τῶν χωρίων διὰ τὴν ἐπιτυχή λύσιν παντὸς ζητήματος.

Ἐκαστον χωρίον μὴ δυνάμενον νὰ παρακολουθήσῃ τὰ ἔξωθεν τῶν ὀρίων του συμβαίνοντα, ἀπῆρτιζε μοιραίως αὐτόνομον, οὕτως εἰπεῖν πολιτείαν, ἣτις στερουμένη δημοῦργικῶν δυνάμεων παρέμενε ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς κατάστασιν μαρασμῶδη καὶ οὐδέποτε κατῴρθωσεν νὰ διακρίνη τὴν ὁδὸν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου ἵνα τραπή πρὸς ταύτην. Ἀλλὰ τὸ μεγαλειότερον κακόν, ὅπερ προήλθεν ἐκ τῆς ἐλλείψεως συγκοινωνίας ἦτο τῆς μὴ ἀναπτύξεως τῶν πλουτοπαραγωγικῶν δυνάμεων τῆς Χαλκιδικῆς, τῆ παραγνωρίσεως τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων αὐτῆς προϊόντων, ἅτινα ἐπιβαρυνόμενα δι' ἐξόδων μεταφορᾶς οὐδέποτε κατέστη δυνατόν νὰ συναγωνισθῶσι μὲ τοιαῦτα ἄλλων μερῶν πολὺ κατωτέρας ποιότητος. Καὶ εἰ τὸν λόγον τούτον ὀφείλεται ἴσως ἡ ἀποσχόλησις τοῦ Χαλκιδικέως συγχρόνως εἰς πολλὰς ἐργασίας, τὴν γεωργίαν, κτηνοτροφίαν, ἀμπελοργίαν κ.λ.π. διότι προσεπάθει πάντοτε νὰ εἶνε αὐτάρκης καὶ νὰ περιορίζῃ τὰς ἀνάγκας του, αἰτινες δυσκόλως ἐθεραπεύοντο.

Δι' ὅλα ταῦτα ἐζητήθη πάντοτε ἀπὸ τὰς ἐκάστοτε Κυβερνήσεις ἡ ἐκπλήρωσις τῆς δεκαπενταετοῦς ὑποσχέσεως, ἣτις ἀνενεοῦτο παρ' ἐκάστης τούτων καὶ ἡ ταχύτερα συνδρομὴ των. Πλὴν ὅμως οὐδέποτε ἐλήφθη πραγματικῶς μέριμνα διὰ τὴν Χαλκιδικὴν, δια τοὺς δρόμους αὐτῆς καὶ τὴν ἀνάπτυξίν της. Ἡ κατασκευὴ αἰφνης ὁδοῦ Θεσσαλονίκης Πολυγύρου ἀπὸ δεκαπενταετίας καὶ πλέον ἀρξάμενη ὁμοιάζει καταπληκτικὰ μὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ περιφήμου Ἰστού τῆς Πηνελόπης, καθ' ὅσον ὁ, τι γίνεται τὸ καλοκαίρι καταστρέφεται τὸν ἐπόμενον χειμῶνα καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Κύριοι Ὑπουργοί. κύριοι ἀρμόδιοι. εἰς ἕν ἄκρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εὐρίσκεται καὶ κάποια ἐπαρχία Χαλκιδικῆ. ἡ ὁποία χρόνια τώρα πληρῶνει ἀγογγύστως φόρους. Ἐρωτῶμεν: Τι ἐκάματε δι' αὐτήν; Γνωρίζετε τὰ χάλια τῆς συγκοινωνίας της; Ἐσκέφθη ποτὲ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Χαλκιδικὴν κανεὶς ἐκ τῶν Ἀρμοδίων πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον;

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΓΙΑΤΙ ΕΚΟΨΕ ΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ

Τὸ ἔκοψε ἄραγε; αὐτὸ εἶναι ζήτημα: πολλὰς φορές τὸ κόβουμε ὅλοι μας γιὰ πέντε ἕξι μέρες ἢ καὶ γιὰ μῆνες ἀκόμα, καὶ ὕστερα τὸ ξαναρχίζουμε, καὶ τὸ ξαναρχίζουμε μάλιστα χειρότερα.

Ὁ φίλος μου ὅμως ὁρκίζεται ὅτι τὸ ἔκοψε μὴ γιὰ πάντα, ὅτι δὲν θὰ τὸ ξαναβάλῃ στὸ στόμα του, καὶ ὅτι ἂν τὸν διῶ νὰ ξανακαπνίσῃ, νὰ τὸν κάνω καὶ νὰ τὸν δείξω.

Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει ὅμως καθόλου, ἂν τὸ ξαναρχίσῃ, ἢ ὄχι. Μᾶς ἐνδιαφέρει ἴσως νὰ μάθουμε πῶς καὶ γιατί τὸ ἔκοψε.

Ἄλλοι τὸ κόβουν, κατὰ τοὺς ἐπιβάλλει ὁ γιατρός ἄλλοι γιατί καταβαθμίζονται καὶ μόνοι τους πῶς τοὺς πειράζει τὸ τσιγάρο σὰ νευρὰ, στὸ στήθος, στὸ στομάχι, στὴ....., τσέπη...

Ὁ φίλος μου ὅμως, ἂν καὶ ἐκάπνιζε διαρκῶς, σὰν φουγάρο, δὲν παροπνήθη ποτὲ γιὰ μὴ τέτοια ἐνόχλησι.

Ἄλλο τὸν ἔκαμε νὰ τὸ κόψῃ καὶ αὐτὸ τὸ ἄλλο εἶνε ἕνα κομμοσραγιὸ ἐπεισόδιο τοῦ συνέβηκε μὲ τὴν..... καλὴ του, τὴν ἡμέραν τῆς Ἐθνικῆς μας ἐορτῆς.

Τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὡς γνωστὸν ἦτο, καὶ ἡ ἐορτὴ τῶν σημαιῶν, ὁ ἔρανος δηλαδή γιὰ τὰ Ὀρφανοτροφεῖα.

Ὅλοι μας, ποῖος λίγο, ποῖος πολὺ, ξέρουμε, πόσον φοβερὸν καὶ σπαραξιδιόποιον εἶνε τὸ ἔμπροσθεν, εἰς ἡμέρας παρομοίων ἑορῶν, σὰ χεῖρα εὐγενῶν κυριῶν καὶ χαριστάτων δεσποινίδων μὲ τὸν ἀπαρέτητον κουμπάρῳ, μὲ τὸ χαμόγελο σὰ χεῖλη καὶ μὲ φωτιὰς καὶ λαῦρας σὰ ἐκφραστικώτατα ματάκια τους.

Ὁ φίλος μου σκέφθηκε φέτος διαφορετικὰ, καὶ κάπως γνωστικώτερα. Ἀπὸ βραδὺς ἐφρόντισε καὶ ἔκαμε δύο τάλληρα ληνά. ὅλο δηλαδή μονόδρομα καὶ δίδρομα. Ἐβαλε γνῶσι ἀπὸ πέρισι, ποῦ νόμισε πῶς ἕνα δύο γυναικάρια, τὰ πολὺ γνωστά του ἴσως θὰ τὸν σκάλωναν, καὶ ἀρχισε τότε μὲ τάλληρα γιὰ νὰ δείξῃ τὴν γαλαντομίαν του, καὶ ὕστερα ἀπὸ μὴ μόνον ὅρα ἔμεινε ἀπένταρος. Ἄς εἶναι...

Βγήκε λοιπὸν τὴν ἡμέραν τῆς Ἐθνικῆς μας ἐορτῆς ἀπὸ τὸ σπίτι

του, ἀντίζατος πρηντίζατος, φρεσκοξυρισμένος, κορδομένος σὰν διάνος ἀγιομαρίτικος, καὶ μόλις ἔκαμε πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἔπεσε σὰ βρόχιον τοῦ πρώτου γκροῦπ. κυριῶν καὶ δεσποινίδων, ὅπου βρέθηκε ἄσχημα μπλεγμένος. Μία κυρία καὶ δύο δεσποινίδες τὸν περιτριγύρισαν. Ἡ κυρία κρατοῦσε τὸν κομμπαρῶ ἢ μὴ δεσποινὶς ἕνα κομμπαρῶ με σημαιοῦλες, καὶ ἡ τρίτη σὰ ἄσπρα χεράκια της ἕνα χαρτί καρφίτσες.

—Τὸν ὀβολόν σας, κύριε, τῷ λέγει ἡ πρώτη, προτείνουσα τὸν κομπαρῶ της ἐνῶ ἡ δευτέρα δεσποινὶς μὴ κοντοῦλα καὶ ὁμορφοκαμωμένη πεταλοῦδα προσπαθοῦσε νὰ καρφώσῃ στὸ πέτο του τὴ σημαιοῦλα.

Ἡ καρφίτσα ὅμως ἦταν φαίνεται σκοριασμένη καὶ ἡ δεσποινὶς κατέβαλε ἀσχετὴν προσπάθειαν γιὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ στηρίξῃ τὴ σημαιοῦλα στὸ πέτο τοῦ φίλου μου. Ἐκεῖνος ξεθεώθηκε, ἔτρεξε ἀπ' τὴ χαρὰ του, καὶ παρακολουθοῦσε μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον τὴν ἀγωνίαν τῆς μικροῦλας. Εἶχε στὸ στόμα του δαγκωμένη τὴν κεχομπαρῶνία πίπα του καὶ κάπνιζε ἀδιακόπως. Ψηλὸς αὐτὸς, ἔσκυψε πρὸς στιγμὴν νὰ διπῇ, γιατί ἡ καρφίτσα ἤρνεϊτο νὰ σκαλώσῃ στὸ πέτο τοῦ τῆ σημαιοῦλα, καὶ ἀφηρημένος ὅπως ἦταν, ἀφήκε τὸ τσιγάρο του νὰ τσιρουφλήσῃ τὰ ὄρατα καὶ ἀλὰ γκαρσὸν κομμένα μαλλάκια τῆς μικροῦλας. Αἱ συνάδελφοι της τὸ ἀντελήφθησαν. Ἐμπῆσαν σὰ γέλοια ὁ δὲ φίλος μου, ἀντιληφθεὶς τὴ γάφα του, ἔτρεξε κυριολεκτικῶς, ἐφέλλισε κατὰ ἀσυνάρτητα λόγια, σὰν νὰ ζητοῦσε συγγνώμην, καὶ τῶσκασε σὰ τέσσερα τὸν συνήντησα παρέκει μὲ κατεβασμένα μούτρα, ἔτοιμο νὰ μπήξῃ τὰ κλάμματα, καὶ τὸν ἐρώτησα γιατί ἦταν σὲ τέτοια χάλια.

—Ἄς τὰ, φίλε μου, μοῦ λέγει, τὴν ἔπαθα σὰν ἀγοράμματος. Δὲν θὰ τὸ βάλω πια στὸ στόμα μου...καὶ μοῦ διηγῆθήκε μὲ πολὺ στεναχώρια τὸ ἐπεισόδιο.

Τὴ στιγμὴ ποῦ ἐτελείωσε πέρασέ διπλα μὴ κοντοῦλα καὶ ὁμορφοκαμωμένη δεσποινίτσα μὲ σημαιοῦλες σὰ χεῖρα της καὶ τοῦ εἶπε μὲ μὴ ἐκφραστικὴ χειρονομία.

—Ἄν δὲν ἀφίσης τὸ τσιγάρο δὲν θὰ σοῦ ξαναπῶ καλημέρα θὰ σὲ θυμώσω γιὰ πάντα, κακέ... καὶ ἔφυγε τρεχάτη.

Τὴν εἶδες; αὐτὴ εἶναι μοῦ εἶπεν

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

ΠΡΟΣ ΓΝΩΣΙΝ ΜΕΡΙΚΩΝ

Θά μᾶς ἦτο πολὺ δύσκολον νὰ κατανοήσωμεν τὴν νοοτροπίαν ὀρισμένων συμπολιτῶν μας, δυστυχῶς ἐπιστημόνων, φιλοδοξούντων νὰ συγκαταλέγονται μεταξὺ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐν τῇ πόλει μας καὶ ἐχόντων τὴν παράστασιν πρωτοπόρων, οἵτινες πρὶν ἔτι κυκλοφορήσῃ τὸ πρῶτον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος μας, ἤρξαντο δημοσίᾳ νὰ σχολιάζουν δυσμενῶς καὶ μὲ χαρακτηριστικὸν μῖσος τὴν ἀφιλοκερδῆ προσπάθειάν μας καὶ τὴν Ἐφημερίδα μας. Ἄν δὲν εἴχομεν τὴν εὐκαιρίαν ἐπιμακρὸν καλῶς νὰ τοὺς γνωρίσωμεν. Δὲν μᾶς ἐκπλήσσει ποσῶς ἡ τοιαύτη διαγωγή των οὔτε καὶ μᾶς ἀποθαρρύνει ἀφοῦ οὐδέποτε ὑπελογίσασαμεν ἐπὶ τῆς συνεργασίας των οὔτε καὶ ἐπὶ αἰσθημάτων.

Μὲ τὴν ἀρχικὴν ζήτησιν μας θὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς Χαλκιδικῆς καὶ μόνον αὐτῶν καὶ δὲν θὰ πτοηθῶμεν ἀπὸ τὰ φλυναφήματα ἐνίων ἀργοσχόλων.

Θά πέσωμεν καὶ ἡ προσπάθεια μας θὰ ναυαγήσῃ; Εἰς τοῦτο οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον θὰ συντελέσῃ ἡ ἀνόητος ἀντίδρασις τῶν διὰ καφρονολογίαν μόνον οὐχὶ δὲ καὶ πρόδοον προωρισμένων.

Ἐννοούμεθα;

ΔΙΑ ΤΟΝ Κ. ΔΗΜΑΡΧΟΝ

Ἀφ' οὗ ὡς γνωστόν, ἡ διάλυσις τῆς Φιλοδοσιακῆς Ἐνώσεως Πολυγύρου ἐπιβλήθη οὐσιαστικῶς ἀπὸ δύο ἐτῶν νομιζομένων ὅτι ὁ Δῆμος Πολυγύρου πρέπει ν' ἀναδεχθῇ τὴν ἀποστολὴν ταύτης, λαμβάνων μέριμναν διὰ τὴν καλλιτέραν διατήρησιν τοῦ τεμπνοῦ κήπου καὶ ἰδίᾳ διὰ τὰς ἀνωθι τῶν ἐξιβρώσεων δεινροφυτείας, αἵτινες παρημελήθησαν τελείως καὶ ὑπάρχει ἄμεσος κύνδινος καταστροφῆς των.

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΛΙΚΕΙΟΝ ΑΡΝΑΙΑΣ

Ἀπὸ δύο μηνῶν καὶ πλέον ἐν τῶν μεγαλειτέρων Εἰρηνοδικείων τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκιδικῆς τὸ τῆς Ἀρναίας (Διαρίγκοβης) παραμένει κλειστὸν διότι ὁ μὲν Εἰρηνοδικὴς μετετέθη ὁ δὲ Γραμματεὺς ἀσθενήσας ἀδυνατεῖ νὰ ἐργασθῇ καὶ ἀναπληρώσῃ τοῦτον.

Οὕτως ὄχι μόνον βραδύνει ἡ ἐπέκτασις μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου καὶ εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον τοῦτο ἀλλὰ ἀκόμη καὶ αἱ τακτικαὶ ποινικαὶ ἢ πολιτικαὶ ὑποθέσεις παραμένουσιν ἐκκρεμεῖς.

Δὲν νομίζει ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ὅτι πρέπει νὰ τετρατισθῇ συντόμως ἡ κατάστασις αὕτη, ἥτις προ

ὁ φίλος μου: Σὲ χαρίζω τὴν πίπα μου. πάτηνε· δὲν θὰ ξαναπλῶ πιά ταϊγάρο... καὶ τὴν πήρε καταπόδι..

Ἦσαν ἡ πεταλοῦδα ποῦ τῆς τσιρούφληνε πρὸ ὀλίγων λεπτῶν τὰ ὄμορφα καὶ ββένινα μαλλάνια τῆς.

Γ. ΣΚΩΤ

καλεῖ τὰ δίκαια παράπονα τῶσων χωρίων;

ΟΙ ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

Πρὸ ἐνός ἔτους ἐγένετο ἡ χάραξις τῶν ἀπὸ Θεσσαλονίκης εἰς Ἀρναίαν καὶ Θεσ)νίκης Βάλταν δημοσίων ὁδῶν, χωρὶς μέχρι σήμερον νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐπιχωμάτωσις τούτων ἢ ἄλλη τις σπουδαία ἐπ' αὐτῶν ἐργασία, παρέχουσα τὴν ἐλπίδα τῆς ἀποπερατώσεως τούτων. Μῆπως καὶ δι' αὐτὰς θ' ἀπαιτηθῇ δεκαπενταετὲς χρονικὸν διάστημα, ὅπως εἰς τὴν ὁδὸν Πολυγύρου-Θεσ)νίκης;

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΑΙ

Ἡ τάξις αὕτη δημιουργηθεῖσα ἐν Χαλκιδικῇ ἀπὸ τινῶν ἐτῶν, ὁπότε τὸ αὐτοκίνητον ἀντεκατέστησε τὸν ἡμίονον εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐπάλασε καὶ παλαίει εἰσέτι πρὸς μεγάλας δυσχερείας λόγῳ τῆς οἰκτρᾶς ὀδικῆς καταστάσεως, ἥτις ἐπικρατεῖ καθ' ὅλον τὸν νομὸν καὶ δὲν κατῴρωσε μέχρι σήμερον παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας καὶ τὴν καλὴν θέλησιν νὰ ἐξυτηρηθῇ ἐπαρκῶς τὸ κοινόν. Ἐφ' ὅσον δὲ οὐδεμία μεταβολὴ ἐπιβλήθη οὔτε εἰς τὴν τιμὴν τῆς βενζίνης οὔτε εἰς τοὺς δρόμους ὥστε νὰ μετριασθοῦν αἱ δαπάναι καὶ ἡ φθορὰ τὴν ὁποίαν ὑφίστανται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συγκοινωνίας εὐχῆς ἔργον εἶνε ἵνα αἱ Κοινότητες καὶ ὁ Δῆμος Πολυγύρου μειώσῃσι κατὰ τι τὸν ἐπιβαλλόμενον εἰς τοὺς αὐτοκίνητιστὰς φόρον, ἐπιφιλασσομένοι διὰ τὴν ἐπαύξησιν τούτου ὅταν καὶ ἡ Χαλκιδικὴ ἀποκτίσῃ δρόμους καταλλήλους δι' αὐτοκίνητα, ὁπότε καὶ ἡ φθορὰ τούτων θὰ εἶναι ἐλαχίστη καὶ ἡ κίνησις ζωηροτέρα.

Ἡ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Λαμβάνομεν καὶ δημοσιεύομεν εὐχαρίστως τὰς κάτωθι παρατηρήσεις φίλου συνεργάτου μας σχετικῶς μὲ τὴν ἰδρυσιν ἐν Χαλκιδικῇ ὑποκαταστήματος ἀγροτικῆς Τραπεζῆς.

Εἰς τὸ πρῶτον ἄλλοιον τῆς ἀγαπητῆς «Φωνῆς τῆς Χαλκιδικῆς» ὑπεδείχθη παρὰ τοῦ κ. Σ.Ν.Π. ἡ ἰδρυσίς ὑποκαταστήματος ἀγροτικῆς Τραπεζῆς μὲ ἔδραν τὸν Πολύγυρον. Δὲν νομίζει ὁ κ. Σ.Ν.Π. ἀκριβῶς διὰ τοὺς λόγους συγκοινωνίας κ.λ.π. οὗς ἀναπτύσσει ἐν τῇ σχετικῇ μὲ τὴν ἀγροτικὴν πίστην ἐν Χαλκιδικῇ διατριβῇ του ὅτι τὰ συμφέροντα τῶν γεωργῶν καὶ τῆς γεωργίας ἐν γένει θὰ ἐξυτηρηθῶσιν καλύτερον ἐὰν ὡς ἔδρα τοῦ ὑποκαταστήματος ὀρισθῇ ἡ κομποπολις Νέα Μουδανιά τὸ κέντρον τῆς γεωργικῆς περιφερείας ὅπου ἄλλωστε καὶ τὰ γραφεῖα τοῦ Νομογεωπόνου; Ἡμεῖς τουλάχιστον ἂν καὶ δὲν ἔχωμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἰδικὰς γνώσεις εἰρήσσομεν ὅτι ὑποκαταστήμα Τραπεζῆς σκοπὸν ἐχούσης τὴν ἐξυτηρέτησιν τῆς γεωργίας εἰς Ν. Μουδανιά ἔχει τὴν θέσιν του.

Γ.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ

Χαίρομεν ιδιαίτερος φιλοξενούντες εἰς ἄλλην σελίδα ἐπιστολὴν τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς Ἐπαγγέλμ. Πολύγρου δι' ἧς διαπεύδονται τὰ ἐν τῷ «Ταχυδρόμῳ» τῆς 20ης τρέχ. δημοσιευθέντα κατὰ δικαστικῶν Πολυγύρου. καὶ λυποῦμεθα ὑπερβαλλόντως διὰ τὸν δημιουργηθέντα θόρυβον, ὅστις δὲν ὀφείλεται εἰμὴ εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ τολμηροῦ συντάκτου τῆς ρηθείσης Ἐφημερίδος.

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΨΗΦΟΣ

Αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἡ Νομαρχία ἐκοινοποίησε κάποια ἐγκύκλιον τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν γύρω ἀπὸ τὸ δικαίωμα ποῦ ἡ(Βουλὴ τοῦ 29 ἔδωκε στὴ γυναῖκα γιὰ νὰ ψηφίσῃ.

Ἡ ὅλη κίνησις γιὰ τὴ χειραφέτησιν τῆς γυναίκας, γιὰ τὸ μεγάλο αὐτὸ κοινωνικὸ ζήτημα ποῦ γοργὰ γοργὰ ἀπλώθηκε, ἰδίως ὕστερα ἀπὸ τὸν παγκόσμιον πόλεμον, ἀπὸ τῆς μίας στὴν ἄλλη χώρα, θὰ εἶναι τόσο λίγο γνωστὸ στὴν ἐπαρχίαν μας, ποῦ ἡ πολὺ ἐπιπόλαια θὰ πάρουν οἱ γυναῖκες μας τὴν ἐγκύκλιον αὕτη, ἂν ὄχι ἐχθρικά, ἢ πολλὰς εἰρωνεῖες θὰ ἀκούσουν.

Εἶνε τόσο πλατεῖα ἡ ἱστορία τοῦ φεμινισμοῦ καὶ τόσα πολλὰ τὰ αἷτια ποῦ τὸν γείνησαν, ὥστε θὰ χρειάζοταν τόμος ὀλόκληρος γιὰ νὰ ἀναπτύχῃ ἕνα τέτοιον ζήτημα ἔτσι ποῦ νὰ ντικρούσῃ ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα κείνων, οἱ ὁποῖοι δέχονται καθε κοινωνικὸ ζήτημα μὲ εἰρωνικὸ μειδίαιμα, ἔχοντας τὴν ἀξίωσιν αὐτοὶ νὰ ὀδηγοῦν τὴν κοινωνίαν, καὶ θυμῶνουν ὅταν αὕτη δὲν κλείει τὰ ἰδανικὰ τῆς ζωῆς καίεἰς τῆς πάλης τῆς μέσα στὸ καλοῦπι τῶν καθυστερημένων ἀντιλήψεων των.

Μὲ λίγα λόγια, χίλιοι δυὸ συντελεστές, πολλὰ περιστατικά, πόλεμοι, οικονομικὴ ἀνάγκη ποῦ ἔσπρωξε τὴν γυναῖκα στὴν ἐργασία κ' ἔξω ἀπὸ τὸ σπιτί, ἔκαμαν μιὰ μεγάλη μάζα ἀπ' αὐτὲς αὐτοτελεῖς οικονομικοὺς παράγοντες καὶ δημιουργήσαν τὴ βίασιν γιὰ τὴν ἠθικὴ αὐτοτέλεια τους καὶ τὴν κατάκτησιν ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.

Καὶ στὴν Ἑλλάδα, ἀργότερα ἀπὸ τὸν καθυστερημένα ἄλλα κράτη ἡ κατάκτησις αὕτη ἀρχίζει μὲ τὸ δικαίωμα ποῦ ἔδωσε ἡ Βουλὴ τοῦ 29 στὶς γυναῖκες γιὰ τὶς δημοτικὲς Ἐκλογές.

Δὲν τρέκεται γιὰ ἐξανδρισμὸ τῆς Γυναίκας, ὅπως συχνὰ παρεξηγεῖται τὸ κίνημά της. Αὐτὸ θὰ ἦταν ἡ πιὸ ἀφύσικη παραπλάνησι. Δὲν πρόκειται γιὰ τὴν ἀπόκτησιν ἀπλῶς ὀρισμένων δικαιωμάτων ποῦ τυπικὰ θὰ ἐξίσωνε τὴν γυναῖκα μὲ τὸν ἄντρα, μὰ πρόκειται γιὰ τὸν Ἐξανθρωπισμὸ της. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἰδανικὸ τοῦ ἀγῶνος της κ' ἔτσι κάθε μιὰ πρέπει νὰ πέρη τὸ κίνημα τοῦ φεμινισμοῦ. Μόνον κείνος ἔχει συνειδητὰ καθήκοντα, ποῦ ἀναλαμβάνει ὡς καὶ συνειδητὰ δικαιώματα.

Ἡ γυναῖκα πρέπει νὰ μείνῃ γυναῖκα. Πρέπει νὰ μείνῃ στὸ βάθος ἡ βασιλίτσα τοῦ Πατριαρχικοῦ, τοῦ Ἑλληνικοῦ σπιτιοῦ. Ἡ ψήφος δὲν πρέπει νὰ τῆς μεταβάλῃ τὰ ὄμορφα ἰδανικὰ τῆς ζωῆς της, καὶ τὸν ὑψηλὸ προορισμὸ της, τὴν σεμνὴ ζωῆτης, ὡς καὶ τὸν ἀλτροῦισμό τῶν ἐκλεκτῶν καθηκόντων της.

Πρέπει νὰ γίνῃ τὸ μέσο μὲ τὸ ὁποῖο πιὸ ἐνεργὰ, πιὸ συνειδητὰ, πιὸ ἀποτελεσματικὰ θὰ ἐξυτηρηθῇ τὸ σπιτί της, τὰ παιδιὰ της τὸ ὄλο της καὶ ὡς μητέρα καὶ ὡς σύζυγος.

Ἡ οικονομικὴ εὐρωστία, ἡ καλὴ διαχείρισις τῶν κοινοτικῶν ζητημάτων, ἡ υγεία, ἡ καθαριότης ἡ ὕδρευ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Γὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ Ἡρώου τῶν ἐν πολέμοις πεσόντων θέλουσι συγχρονισθῆ μὲ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἑκατονταετηρίδος. ὀρισθησομένον ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐν τῇ συνεδριάσει αὐτοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ θέλει ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ ὀλονυκτίου ἠλεκτροφωτισμοῦ τοῦ Δήμου. Κατὰ τὴν αὕτην συνεδρίασιν θέλει ψηφίσῃ καὶ τὸν προῦπολογισμὸν τοῦ Δήμου χρήσεως 1930-1931.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Μακρὰ ἀπ' τὸ σπιτί του

Τὸ χιόνι ἐπέφετε ἀργὰ σὰν μυγδαλιᾶς [λουλουδία]
 Ποῦ τὴν τινάζουν τὰ παιδιὰ μὲ χα-
 (ρωπά τραγοῦδια)
 Κι' ὄλους τοὺς δρόμους σπέπαζε μὲ
 (τ' ἀπαλό χαλί)
 Ποῦ στὴ στιγμὴ τὸ ὕφαινε μ' ὀλόλευ-
 (κο μαλί)
 Γαλήνη ἀπλωτότανε φωνὴ δὲν ἀκοι-
 (γόταν)
 Καὶ στὸ γλυκὸ τὸν ὕπνο της ἡ φύ-
 (σις ἐκοιμόταν)
 Μὰ μεσ' τὸ νέκρωμα αὐτὸ κάποιος
 (ξενητεμένος)
 Στὸ παραθύρι στέκεται βαρεῖα σῦλλο-
 (γισμένος)
 Ὁ ὕπνος δὲν τὸν θέλησε μὰς' του νὰ
 (τὸν πάρῃ)
 Καὶ τὴν ἐξήταγε' παυτὸν τρεῖς ὄρες φτῆ-
 (τὴ χάρι)
 Γιατὸ τὰ μάτια ξάγρυπνα κυτούσα-
 (νε τριγύρου)
 Προσμένοντας τὸν ἐρχομὸ ἐνός γλυ-
 (κοῦ ὄνειρου)
 Ποῦ τὸ σπιτάκι θάφευρε μαζὺ μὲ
 (τοὺς δικούς του)
 Καὶ μιὰ ἀγκάλη θαύρισκε νὰ δούσῃ
 (τοὺς καὶμούς του)
 Νὰ μὴ γυρνᾷ μοναχὸς, νὰ ξεκουρά-
 (σῃ τὸ μάτι)
 Στὴν παιδικὴ του κάμαρὰ στὸλόζεσο-
 (το κρεβάτι)
 Ἡ ὄρα διάβαινε γοργὰ κ' ἡ νύχτα
 [προχωροῦσε]
 Χωρὶς νὰ δῆ σὲ ὄνειρο ἐκεῖνο ποῦ
 [ποθοῦσε]
 Κι' ὅταν τὰστέρια σβύνανε γλωμά-
 [καὶ λυπημένα]
 Ὁ ξένος ἐσοριάσθηκε μὲ μάτια νε-
 [κρωμένα]
 Ἀγγέλοι τὸν ἐπήρανε μακρὰ γιὰ νὰ
 [τὸν πᾶνε]
 Ἐκεῖ ποῦ πάντα αἱ ψυχὲς πονετικά
 [μιλάνε]
 Σᾶννᾶνε ὅλες γνώριμες στὴν ἴδια τὴν
 [πατριίδα]
 κ' ἔχουν τὰ ἴδια ὄνειρα, τὴν ἴδια
 [τὴν ἐλπίδα]
 X. K.

ση, ἡ ἐκπαίδευσις, τὴν ἐνδιαφέρουν πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὸν ἄντρα, ὡς καὶ ἀναλαμβάνοντας τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου πρέπει νὰ ἐξυτηρηθῇ αὐτὰ καὶ μόνα τὰ ἴσα καθήκοντά της.

Οἱ Γυναῖκες τῆς Χαλκιδικῆς ἀποτελοῦν ἕνα ἀπὸ τοὺς πιὸ σοβαροὺς οικονομικοὺς παράγοντας, καὶ ὡς μητέρες καὶ ὡς σύζυγοι κατέχουν ἐξαιρετικὴ θέσιν στὴν Ἑλληνικὴ κοινωνία, Κάνοντας χρῆσιν τοῦ δικαίωματος τῆς ψήφου θὰ χύσουν μιὰ νέα γερὴ ζωὴ στὴ κοινωνία καὶ στὸ σπιτί τους.

Πολλὰ πολλὰ χρόνια πρὶν ὁ Χριστὸς καθόρισε τὸ δικαίωμάτους αὐτὸ, κί, Αὐτὸς πρῶτος ἔχυσε ἕνα φῶς στὸ δρόμο τῆς θείας Μοίρας τῆς Γυναίκας λέγοντας τὸ «οὐκ ἐνὶ ἄρρεν οὐκ ἐνὶ θῆλυ.» I. B.

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ν. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Χειρόγραφα δημοσιεύμενα ή μη δέν
έπιστρέφονται.

Εμβάσματα επιστολαί κ. λ.π.
Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΝ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΑΡΧΑΙΑ ΟΛΥΝΘΟΣ

Η πρὸς βορρᾶν τῆς Θεσσαλίας
κειμένη Μακεδονία κατακείτο ἐν
τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις ὑπὸ φυ-
λῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν ἦσαν μὲν ἴσως
καθαρῶς ἑλληνικαί, προσήγγιζον
ὅμως πολὺ κατὰ τὴν γλῶσσαν καὶ
τὸν χαρακτῆρα πρὸς τὰ ὀλιγώτερον
πολιτισθέντα ἑλληνικὰ φύλα, τὰ
Θεσσαλικά καὶ τὰ ἠπειρωτικά, βρα-
δύτερον δὲ, κατὰ τὴν 4 π.χ. ἑκατονταε-
τηρίδα, ἔμελλον τὰ μακεδονικά αὐ-
τὰ φύλα νὰ διαδοματίσωσι ὅλον
πρωτεύοντα εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἑλ-
ληνικοῦ κόσμου

Τὰ παράλια τῆς Μακεδονίας κα-
τελήφθησαν ἐνωρίτερα ὑπὸ ἀποικι-
ῶν, αἵτινες ἰδρύθησαν ὑπὸ τῆς
κυρίας Ἑλλάδος, καὶ τῶν ὁποίων
ἀρχαιοτάτη ἦτο ἡ Μεθώνη, κτισθεῖσα
ὑπὸ τῶν Ἑσπερίων ἐν Πιερίᾳ.
Ἐκτοτε καὶ μέχρι τοῦ 600 π. χ. οἱ
Ἑσπεριεῖς καὶ οἱ Χαλκιδεῖς ἐκάλυ-
ψαν διὰ τῶν ἀποικιῶν τὴν τὰς τρεῖς
γλώσσας τῆς Χαλκιδικῆς χερσονή-
σου. Ἐξ αὐτῶν αἱ μᾶλλον ἄξια λό-
γου ἦσαν Μένδη, Ἀφρῆτις, Νεά-
πολις, Αἰγαί, Θεράμβω καὶ Σάνη
ἐν τῇ Παλλήνῃ, κτίσματα τῶν Ἑ-
σπερίων Ἀσσα, Πίλωρος, Σίγγος,
Ἰάρις, Τορώνη, Γαληψός, Σερού-
νη, καὶ Μηκίβερνα (1) ἐν τῇ Σιθωνίᾳ
Χαλκιδεῶν ἀποικίαι. Ἐπὶ δὲ τῆς
περσικῆς ἐπιδρομῆς οἱ Ἕλληνες
τῆς Χαλκιδικῆς κατέλαβον καὶ τὴν
ἐν τῷ μέσῳ εὐρείας καὶ εὐφόρου
ἐκτετακτικῆς Ὀλυνθον κτισθεῖ-
σαν, ὡς λέγεται, ἐπὶ τῶν τρωϊκῶν
ἐπὶ τῆς Β. Δ. πλευρᾶς τοῦ Τορω-
αίου κόλπου ὑπὸ ἀποίκων Βοττι-
ῶν, θρακικοῦ φύλου.

Ἀπὸ τῶν περσικῶν πολέμων ἤ-
ρπασεν ἡ Ὀλυνθος ταχέως νὰ προ-
σηται καὶ ἐντὸς ὀλίγου χρόνου κα-
τόρθωσε τὸσαῦτα ν' ἀποκτήσῃ δύ-
ναμιν, ὥστε νὰ καταστή τὸ κέντρον
ἐν τῇ Χαλκιδικῇ ἀποικιῶν.
Ἀλλὰ προΐόντος τοῦ χρόνου, ὅτε
πολιτικὸν δαιμόνιον τοῦ Περι-
πέλου κατέστησε τὰς Ἀθήνας τὴν
ἐξουσίαν τοῦ συμμαχικοῦ ἐκείνου
μοῦ τῶν ἑλληνικῶν πόλεων, ἐγένε-
το ἡ Ὀλυνθος φόρου ὑποτελής
πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ἀπὸ τῆς ἡγε-
μονίας τῶν ὁποίων ἀπεστάτησεν
κατὰ τὴν ἐκρήξει τοῦ πελοποννησια-
κοῦ πολέμου (431 π.χ.) καὶ προσε-
βόησεν εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους.
Μετὰ τῆς Ὀλυνθου καὶ αἱ λοι-
πὴ ἐν τῇ Χαλκιδικῇ καὶ τῇ Μακε-
δονίᾳ συμμαχικαὶ πόλεις τῶν Ἀθη-
νῶν ἐξήτησαν τὴν βοήθειαν τῆς
ἀρχῆς καὶ ἀπέστειλαν χρήματα
ἐν τὸν ἀγῶνα.

ΚΑΛΗ ΕΚΤΡΟΦΗ
ΤΟΥ ΜΕΤΑΞΟΣΚΩΛΗΚΟΣ

Τοῦ εἰδ. Συν. μας κ. Ἐπ. Βαβουγιουῶ

Εἶναι εἰς πάντας γνωστὸν ὅτι ἡ
σηροτροφία ἄλλοτε ἐπέφερον ἄφθο-
να κέρδη, τόσον εἰς τοὺς σηροτρό-
φους ὅσον καὶ εἰς τὰ Κράτη, ἀλλ'
ἀκριβῶς τὰ κέρδη ταῦτα ὑπῆρξαν ἡ
αἰτία διὰ τὴν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τε-
λείαν καταστροφῆν τῆς πλουτοπα-
ραγωγῆς ταύτης πηγῆς· διότι οἱ ση-
ροτρόφοι δελεασθέντες ἀπὸ τὰ κέ-
ρδη ταῦτα, ἠΰξησαν τὰς ἐπιχειρήσεις
τῶν καὶ φυσικῶς ἠλαττώθησαν αἱ
ἀναγκαῖαι μερίμναι καὶ τὰ ἀπαιτού-
μενα μέσα τῆς καλῆς ἐκτροφῆς τοῦ
μεταξοσκώληκος, συνέπεια τῶν ὀ-
ποίων ὑπῆρξεν ἡ προσβολὴ αὐτοῦ
παρὰ διαφόρων καταστρεπτικῶν ἄ-
σθενειῶν, διὰ τὰς ὁποίας ἐπ' ἄρκε-
τὸν χρόνον δὲν ἠδύνατο νὰ εὕρωσι
τὰ μέσα τῆς καταπολεμήσεως τῶν
καὶ οὕτω ἡ προσδοκία αὐτῆ ἐ-
πιχειρήσεως ἤρχισεν νὰ νεκροῦται.

Πρὸ μίας τοιαύτης καταστροφῆς
ὄλαι αἱ Κυβερνήσεις ἐκινήθησαν
ζωηρῶς, ὑπεσχέθησαν γενναῖα ἀμοι-
βάς διὰ τὸν ἐφευρέτην τῶν φαρμά-

Ἡ ἀποστασία τῶν ἐν Μακεδο-
νίᾳ συμμαχικῶν πόλεων κατέπληξε
τοῦ Ἀθηναίους, οἵτινες τῷ 422
π.χ. ἀπέστειλαν εἰς Μακεδονίαν
τὸν Κλέωνα μὲ ἀρκετάς δυνάμεις.
Οὗτος ἀντικαταχθεὶς πρὸς τὸν
Λακεδαιμόνιον Βρασίδαν περὶ τὴν
Ἀμφίπολιν ἠττήθη καὶ φεύγων
αἰσχρῶς ἐφρονεῖσθαι. Ἐν ταύτῃ τῇ
μάχῃ ἔπεσε καὶ ὁ Βρασίδης. Τῷ
421 ὁ Νικίας ἐπέτευσεν τὴν συνομο-
λόγησιν σπονδῶν Πεντηκονταετῶν
δυνάμει ὧν ὁποίων ὑπερχεοῦντο
οἱ Λακεδαιμόνιοι ν' ἀποδώσῃ εἰς
τοὺς Ἀθηναίους τὴν Ἀμφίπολιν
καὶ τὰς πόλεις Ἀργίλον Στάγειρα
Ἀκανθον, Σκῶλον, Ὀλυνθον καὶ
Σπάρτολον. Αἱ ἔξ τελευταῖαι πό-
λεις θὰ ἔμενον αὐτόνομοι, ὑπὸ τὸν
ὄρον νὰ πληρώνουν εἰς τὰς Ἀθη-
νας τὸν ὑπὸ τοῦ Ἀριστείδου ὀρι-
σθέντα συμμαχικὸν φόρον.

Μετὰ τὴν πτώσιν τῶν Ἀθηναίων ἡ
Ὀλυνθος, ἀπαλλαγείσα τῶν Ἀθη-
ναίων περιήλθεν εἰς τὴν ἡγεμονίαν
τῆς Σπάρτης, γενομένη φόρον ὑπο-
τελής. Κατὰ τοὺς χρόνους δὲ τῆς
Ἀνταλκιδείου εἰρήνης ἤρχισεν ν' ἀ-
νακτᾷ τὴν προτέραν δυνάμιν τῆς.

Ἡ Ὀλυνθος, ὠφελουμένη ἀφ'
ἐνὸς μὲν ἀπὸ τὰς ἐν Μακεδο-
νίᾳ μετὰ τὸν θάνατον Περδίκκου
Β' ἔριδας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπὸ τοὺς
ἐν Ἑλλάδι περιπασμούς κατὰ τὰ τέ-
λη τῆς 5ης καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς 4ης
π. χ. ἐκ εἶχε κατορθώσει νὰ συγχο-
τήσῃ ὁμοσπονδίαν ἰσχυράν, τῆς ὀ-
ποίας μετέσχον οὐ μόνον πολλὰ
τῶν κατὰ τὰ παράλια τῆς Χαλκιδι-
κῆς ἑλληνικῶν πόλεων, ἀλλὰ καὶ
πολλὰ μακεδονικά. 32 πόλεις προ-
σεχώρησαν εἰς τὴν Ὀλυνθον· ἐπί-
σης πλεῖστα φύλα τοῦ μαχίμου θρα-
κικοῦ ἔθνους ἐγένετο ὑπῆκοι τῶν
Ὀλυνθίων καὶ ἠκολούθουν αὐτοὺς
ἐν πολέμῳ.

(1) Ἐπίγειον τῆς Ὀλυνθου ἐν τῷ Τορω-
ναίῳ κόλπῳ.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)
ΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΣ

ΠΑΡΑΠΟΜΑ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ὁ πρόεδρος τοῦ Γ. Π. Συνεται-
ρισμοῦ Νέα Φλογιτὰ κ. Ἐλ.
Παυσόπουλος δι' ἐπιστολῆς τοῦ ἐ-
κφράζει θερμὰς εὐχὰς πρὸς τὴν
Ἐφῶν τῆς Χαλκιδικῆς, καὶ μᾶς
παρακαλεῖ ἵνα τονίσωμεν τὴν ὀ-
κτρὰν κατάστασιν εἰς ἣν διατελεῖ
ὁ προσφυγικὸς κόσμος, οὕτινος πο-
λλάκις παρανωρίζονται τὰ συμφέ-
ροντα, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὸ ζήτημα τοῦ
καθορισμοῦ καὶ τῆς διανομῆς τοῦ
γεωργικοῦ κλήρου.

Διότι, ὡς μᾶς πληροφορεῖ εἰς τὸν
Συνοικισμὸν Ν. Φλογιτὰ χορηγεῖ-
ται μίᾳ ἑκτασίς τὴν ὁποίαν ἀμφί-
βολον εἶναι ἂν δύναται νὰ χρησι-
μοποιήσῃσι διὰ βοσκὴν αἰγῶν πολ-
λῶ δὲ μᾶλλον διὰ γεωργικὰς ἐργα-
σίας.

ὡν, οἱ ἐπιστήμονες δὲν ἔπαυσαν
ἀπὸ τοῦ ν' ἀσχολῶνται σοβαρῶς,
ὅτε τὸ ἐνδοξον τέκνον τῆς Γαλλίας
ὁ σοφὸς ἐκεῖνος ἐπιστήμων, ὁ Μέ-
γας Παστέρ, ὁ ποιολογικῶς εὐε-
ργητῆσας τὴν ἀνθρωπότητα, ἀνεκά-
λυψε καὶ τὰς ἀσθενείας τοῦ Μετα-
ξοσκώληκος ἐφευρε δὲ τὰ μέσα τῆς
ἀσφαλοῦς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ αὐτᾶς,
διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἐπιλογῆς τοῦ
ὕγιου Μεταξοσπόρου διὰ τοῦ μι-
κροσκοπίου, μεθόδου ὅσον ἀπλῆς
τόσον καὶ λίαν ἐπιτυχοῦς πρὸς ἐξ-
ασφάλισιν ἀπὸ πάσης προσβολῆς εἰς
τὸν μέλλον.

Κατόπιν τῆς μεθόδου ταύτης καὶ
τῶν μέτρων αἵτινα ἔλεβον καὶ ἡ ἰδι-
κῆ μας Κυβέρνησις, διὰ τὸν ἔλεγ-
χον παρ' εἰδικῶν ὑπαλλήλων τοῦ
Κράτους, τοῦ μεταξοσπόρου τόσον
τοῦ εἰσερχομένου τοιούτου
ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὅσον καὶ
τοῦ παραγομένου ἐν τῷ ἐσωτερικῷ
ἡ καλὴ καὶ προσοδοφόρος ἐκτροφὴ
εἶνε βεβαία, ἀρκεῖ νὰ μὴ ἔχωμε δια-
ρκῶς δυσμενεῖς καιρικὰς μεταβολὰς
καὶ ἰδίως συχνὰς βροχὰς καὶ ἀρκεῖ
ὁ ἐκτροφεὺς νὰ τηρήσῃ μερικὸς ἀ-
παραιτήτους ὄρους, οἵτινες καὶ εὐ-
κολοὶ εἶναι καὶ δαπάνας ἐλαχίστας
ἀπαιτοῦσι καὶ τοὺς ὁποίους συνο-
πτικῶς θέλω ἐκθέσει εἰς τὸ προσε-
χὲς φύλλον.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΕΦΟΡΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
Δηλοποιεῖ ὅτι:

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐ. ε.
δέον νὰ ἐπιδοθῶσιν ἡμῖν ὑπὸ τῶν
κατὰ νόμον ὑποχρέων αἱ κάτωθι φο-
ρολογικαὶ δηλώσεις.

1) Ἀπαθῶν τῶν κατηγοριῶν φό-
ρον καθαρῶν προσόδων.

2) Διὰ τὸν φόρον ἐπιτηδεύμα-
τος ὑποχρεοῦνται μόνον ὅσοι θὰ ἐ-
ξασκῆσωσι πρῶτον ἤδη ἐπάγγελμα.

3) Οἱ κάτοχοι ἰδιωτικῆς χρήσεως
αὐτοκινήτων, ὡς καὶ οἱ κάτοχοι
παντὸς εἶδους ποδηλάτων καὶ βεν-
ζινακῶν.

Εἰδοποιοῦνται ὅθεν ἅπαντες ὀ-
πως σπεύσωσι καὶ ἐκληρώσωσι τὰς
ὑποχρεώσεις τῶν πρὸς ἀποφυγὴν
τῶν νομίμων συνεπειῶν.

Ὁ Οἶκον. Ἐφορος
Κ. ΚΑΛΛΙΝΤΕΡΗΣ

ΤΟ ΑΔΙΚΗΜΑ ΤΗΣ ΕΞΥΒΡΙΣΕΩΣ
ΔΗΜΟΣ. ΥΠΗΡΕΤΩΝ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Πλειστάκις ἐγένετο θέμα συζη-
τήσεως μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα συνα-
δέλφων ἡ συχνὴ ἐκδικασίς
ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Πλημμε-
λειοδικείου μηνύσεων ἐπὶ ἐξυβρίσει
κατωτέρων ὀργάνων τῆς Χωροφυ-
λακῆς πρὸ παντὸς χωροφυλάκων,
ἐσχολιάσθη δὲ καὶ σχολιάζεται ἐκά-
στοτε ποιολογικῶς. Τὸ ζήτημα
τοῦτο μάλιστα προκύλισε
πρὸς διείκασιν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ τό-
τε Διοικητοῦ τῆς ἐνταῦθα Χωρο-
φυλακῆς καὶ διατάχθη τότε Ἀνθυ-
πομνησάρχῳ ὅστις παρεκολούθει
τὰς διαδικασίμους τοῦ Πλημμελειοδι-
κειοῦ καὶ ἐκράτει σημειώσεις ἐφ' ἐ-
κάστης ὑποθέσεως. Δὲν γνωρίζω
εἰς τί συμπεράσματα κατέληξεν ὁ
τότε Διοικητῆς καὶ τί μέτρα ἔλαβεν,
ἂν ἔλαβε τοιαῦτα, ἢ ὅ βέβαιον ὅμως
εἶνε ὅτι ἐπὶ τὴν χρονικὸν διάστημα
σπανίως ἐξεδικάζοντο παρόμοιαι ὑ-
ποθέσεις.

Ἀπὸ τινος χρόνου παρατηροῦν-
ται πάλιν συχναὶ ἐκδικασεῖς παρο-
μοίαι ὑποθέσεων, εἰς τοιοῦτον μάλ-
ιστα βαθμὸν ὥστε εἰς τινα ἀγόρευ-
σίν του ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς, ἐξήγησε
νὰ παταχθῆ τὸ ἐπιπολάζον τοῦτο
ἀδικημα ἐν μόνῃ τῇ Χαλκιδικῇ, διό-
τι ὡς ἀνέφερον, ὑπηρέτησε καὶ εἰς
ἄλλας περιφερείας τῆς Μακεδονίας
ἀλλὰ δὲν παρετήρησε τὴν αὐτὴν ἀ-
ναλογίαν. Τὴν γνώμην ταύτην ἀν-
τέκρουσα ὡς ὑπερασπιστῆς τοῦ κα-
τηγορουμένου, διὰ τῶν ἐξῆς: Ἡ οἱ
Χαλκιδικεῖς εἶνε ὑβρισταὶ ἢ οἱ χω-
ροφυλάκες θεωροῦν ἑαυτοὺς ὑβρι-
ζομένους διότι ἐξυβρίσας, ὡς γνω-
στὸν, δύναται νὰ συντελεσθῆ διὰ
λόγων, ἔργων, μορφασμῶν προσώ-
που, χειρονομιῶν κ.λ.π. Δὲν θέλω
νὰ συμπεριλάβω εἰς ταῦτα καὶ τὰς
ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἐνίων εὐ-
τυχῶς χωροφυλάκων, προκαλούντων
δυστυχῶς τοὺς πολίτας εἰς ἐξυβρι-
σιν.

Διὰ νὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ πρῶ-
τον ἢ δεύτερον συμπέρασμα πρέπει
νὰ ἐξατάσωμεν τοὺς ὑβριστὰς ἀπὸ
ἀπόψεως ἐγκληματικότητος ἐν γέ-
νει. Εἶναι γνωστὸν καὶ εἰς τοὺς μὴ
διακονοῦντας τὴν θέμιδα, ὅτι εἰς
τὴν Χαλκιδικὴν δὲν διαπραττόνται
ληστεία ἢ φόνοι ἢ ἄλλα ἀδικήμα-
τα ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα δύνανται
νὰ κακοχαρακτηρίσωσι τοὺς κατοί-
κους μίᾳ περιφερείας. Ἐάν οἱ κά-
τοικοι αὐτῆς ὀρεῖται εἰς τὴν ἐξυβρι-
σιν, ἀσφαλῶς δὲν θὰ περιορίζοντο
εἰς ὀρισμένην κατηγορίαν ἀτόμων
(τῶν χωροφυλάκων) θὰ ἐξυβρίζοντο
καὶ μεταξὺ τῶν. Καὶ ἐν τοιαύτῃ πε-
ριπτώσει θὰ ὑπάρχῃ ἀναλογία με-
ταξὺ κοινῶν ἐξυβρίσεων καὶ τοιού-
των δημοσίων ὑπηρετῶν. Δυστυχῶς
ἡ δυσαναλογία εἶναι τεραστίαι.

Ὁ λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς γηγενῆς
καὶ προσφυγικὸς ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀ-
πολύτως διακρίσεως, γνήσιος Ἑλλη-
νικὸς εἰς ὅλα τὸν ἔχει πάντα τὰ
προτερήματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐλαττώ-
ματα κέθε "Ρωμοῦ, ". Ἐν ἑκ τῶν
ἐλαττωμάτων του εἶναι καὶ τὸ ὅ-
τι θέλει νὰ τοῦ αἰτιολογήσῃ ὁ χω-
ροφύλαξ πᾶσαν πράξιν τὴν ὁποίαν
ὑποχρεοῦται νὰ ἐνεργήσῃ ὁ πολί-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην συνήλθεν ἐν τῇ Νομαρχίᾳ, ἢ ἐπὶ τοῦ εορτασμοῦ τῆς Ἐκατονταετηρίδος Ἐπιτροπὴ, ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολίτου κ. Εἰρηναίου κ. κ. Νομάρχου, Δημάρχου, Προέδρου Δημοτικού Συμβουλίου Πολυγύρου, γυμνασιάρχου, Ἐπιθ. Δημ. Σχολείου, Ἰων. Τραγανοῦ, Σ. Πετρούλα, Γ. Παπανικολάου, καὶ Γ. Καραγκάνη ἡτις ἀπεφάσισεν ἵνα αἱ εορταὶ διὰ τὴν Ἐκατονταετηρίδα τελεσθῶσιν καθ' ὅλον τὸν Νομόν ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου μέχρι 15 Ὀκτωβρίου.

τῆς, Αἱ περισσότεραι ἐξυβρίσεις λαμβάνουν χώραν μετὰ τὴν πρόσκλησιν τῶν πολιτῶν εἰς τοὺς Ἀστυνομικοὺς Σταθμοὺς. "Γιατί νὰ πηγαίνο; Τί δουλιὰ ἔχω;," ἐρωτᾷ ὁ πολίτης. Ἡ ἐξυβρίσις ὁμοῦς ἔχει διαπραχθῆ εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ χωροφύλακα. "Μοῦ ἐκούνησε καὶ τὸ χέρι. Ἐκαμε καὶ μορφοσμοὶ περιφρονητικῶν. Δὲν ἔχουν ὑπ' ὄψει τοὺς φαίνεται ὅτι ὁμιλοῦν πρὸς "Ρωμῆδον", ὁ ὁποῖος κάθε λέξι ἐννοεῖ νὰ τὴν συνοδεύσῃ μετὰ ἀναλόγους κινήσεις χειρῶν, ποδῶν καὶ ὀλοκλήρου τοῦ σώματος ἐνίοτε. Τὸ "γιατί," διὰ τὸν Χαλκιδικέα εἶνε συνηθέστατον, τοῦτο ἴσως ἐκνευρίζῃ τὸν χωροφύλακα. Ἐχει ὁμοῦς ὑποχρέωσιν καθ' ἑαυτὸν κρατικὸν ὄργανον καὶ δὴ ὁ χωροφύλαξ ὅστις μόνος ἔρχεται εἰς ἀμεσον ἐπαφὴν μετὰ τὴν λαϊκὴν μάζαν, καὶ νὰ ἐξηγῆ πᾶσαν του ἐνεργεῖαν ἀφορῶσαν τὸν πολίτην καὶ πρὸ παντὸς νὰ πείσῃ αὐτὸν περὶ τῆς νομίμου ἐνεργείας του. Οὕτω θὰ ἐξηγηθῆ καὶ ὁ χωροφύλαξ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ πολίτου καὶ ὄχι διὰ τῶν μηνύσεων ἐπὶ ἀνυπαρκτῶν κατὰ κανόνα ἐξυβρίσεων.

Ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον νὰ θίξωμεν τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ δοθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους ἀνάλογοι ὁδηγίαι εἰς τοὺς ὑβριζομένους, διότι αἱ περιστάσεις εἶνε τοιαῦται, ὥστε εἶνε κρίμα καθ' ἑαυτὸν νὰ πληρώνη τὴν ἐλαβομένην κίνησιν τῆς χειρὸς του ὡς ἐξυβρίσις, διὰ μερικῶν χιλιοδράχμων εἰς ἐσχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν στερεῖται καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου.

Ὁφείλομεν τέλος νὰ δηλώσωμεν ὅτι τοιαῦται ἐξυβρίσεις λαμβάνουν χώραν κατὰ κανόνα, οὗ δὲν ὑπηρετοῦν Ἀξίωματικοί, ὅπερ σημαίνει ὅτι προλαμβάνουν οὗτοι τὰς ἀκρότητας καὶ τὸν ὑπέρομετρον ζήλον τῶν ὀργάνων των. Ἄν καὶ οἱ Σταθμάχοι εἶχον τὰς αὐτὰς ἀντιλήψεις μετὰ τοὺς προϊσταμένους των Ἀξίωματικούς, ἀσφαλῶς θὰ συνεκράτουν καὶ αὐτοὶ τὰ ὄργανά των.

Ι. Η. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Ὁ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΝ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ Βουλευτοῦ κ. Ξανθοπούλου πρὸς τὸν κ. Νομάρχην Χαλκιδικῆς τὴν μεταπροσεχὴ Κυριακὴν 11ην Μαΐου ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως θέλει ἐπισκεφθῆ τὸν Πολύγυρον καὶ τὰ Νέα Μουδανιά.

ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΑΚΡΙΔΩΝ

Κατόπιν ἀναφορᾶς πρὸς τὴν Νομαρχίαν Χαλκιδικῆς τῶν Προέδρων Κοινοτήτων Βραστῶν, Ἰερισοῦ, Νέου Μαριμαρᾶ, Ὀλυμπιάδος, καὶ Ταξιάρχου περὶ ἐμφανίσεως ἀκρίδων εἰς τὰς περιφερείας των, κατηρτίθησαν εἰδικὰ συνεργεῖα πρὸς καταπολέμησιν τοῦ κακοῦ, ἅτινα σινεχί οὐσι τὸ ἔργον των ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τριῶν ἐπιμελητῶν.

ὁ Νόμος τῆς ἀγροφυλακῆς

ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Νομαρχίας ἀπεστάλησαν εἰς τὰς Κοινοτήτας ἀντίτυπα τοῦ νέου Νομοῦ ἀγροφυλακῆς ἵνα τεθῶσιν ὑπ' ὄψει τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων καὶ ἀποφανθῶσιν περὶ τοῦ ὀφελίμου ἢ μὴ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ νέου νόμου καὶ εἰς τὴν κοινότητά των.

Η ΕΛΟΝΟΣΙΑ

Τὸ Ὑπουργεῖον ὑγιεινῆς ἀνεκοίνωσεν ὅτι προσεχῶς θέλει ἀρχίσει ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος τῆς καταπολέμησης τῆς Ἐλονοσίας καθ' ἅπαν τὸ Κράτος.

Η ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΟΔΟΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας δι' ἐγγράφου πρὸς τὴν Νομαρχίαν Χαλκιδικῆς γνωρίζει ὅτι ἡ ὁδὸς Θεσσαλονίκης Πολυγύρου θὰ συμπεριληφθῆ εἰς τὰς ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας Μακρῆ ἀναληφθεῖσας πρὸς περᾶτωσιν.

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Διὰ τὸν μῆνα Μαΐον προσδιωρίσθησαν αἱ κάτωθι ὑποθέσεις ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου Πολυγύρου.

1) Θεοδ. Μέννου ἢ Τσαραμῆ ἐπὶ ζωοκλοπῇ 2) Δημ. Κωστοπούλου καὶ Παντελ. Λαβιδοπούλου ἐπὶ ἐξυβρίσει. 3) Δ.

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Μετὰ ἀνέκφραστη χαρὰ βλέπου μετὰ τὴν ἐμφάνησιν ἑνὸς δημοσιογραφικοῦ ὄργανου ἐν Χαλκιδικῇ. Ἡ χαρὰ μας δὲ αὐτὴ κορυφούται ἐπιπερισσότερον ὅταν πληροφοροῦμεθα ὅτι «ἡ Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» θὰ σταθῆ ἀμέτοχος τῶν κομματικῶν διενέξεων καὶ θὰ ἀποβλέψῃ μόνον εἰς τὴν ἐξυτηρέτησιν τῶν γενικῶν ζητημάτων τοῦ Νομοῦ μας. Διότι ἐὰν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφόρων τοπικῶν ἀναγκῶν μας συνεχῶς ἐξακολουθοῦμεν ὅλα ἀπὸ πολλοῦ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Συντεχνίας Παντοπωλῶν Πολυγύρου

Εἰς τὸ φύλλον τῆς 20ης Ἀπριλίου 1930 τῆς ἐν Θεσ/νίκῃ ἐκδιδοδομένης Ἐφημερίδος «Ταχυδρόμος» εἶδε τὸ φῶς ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ θλιβερόν κατάντημα Κράτους καὶ τῶν ὀργάνων του» δημοσίευμα καθ' ἀπτόμενον τῶν ἐνταῦθα δικαστικῶν Ἀρχῶν καὶ ἄλλων ὀργάνων τῆς τάξεως.

Τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐν λόγῳ δημοσιεύματος ἢ Συντεχνία Παντοπωλῶν Πολυγύρου καὶ ἡ τριμελῆς Ἐπιτροπὴ τὸ διαψεύδει κατὰ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον, καθόσον οὐδέποτε οὐδαμοῦ ἀνέφερε τὰ ἐν τῷ δημοσιεύματι γεγονότα. Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Γεν. Διοικήσεως κ. Λουλουκάκης ἄλλως τε ἐδῆλωσεν εἰς τὸν εἰδικῶς ἐπισκεφθέντα αὐτὸν δικηγόρον κ. Στέφ. Πετρούλῶν ὅτι ἡ ἐνώπιον του παρουσιασθεῖσα τριμελῆς ἐπιτροπὴ δὲν ἐξέθεσε τὰ ἐν τῷ δημοσιεύματι περιεχόμενα καὶ δὴ τὰ ἀναφερόμενα διὰ δικαστικὸν πρόσωπον.

Ἡ Συντεχνία Παντοπωλῶν Πολυγύρου καὶ ἡ τριμελῆς Ἐπιτροπὴ λυπεῖται ἰδιαίτερος διὰ τὸ ἐν λόγῳ δημοσίευμα τοσοῦτω μᾶλλον καθ' ὅσον τρέφουσιν ἀπεριόριστον σεβασμὸν καὶ ἐκτίμησιν πρὸς τοὺς ἐνταῦθα ἐκπροσώπους τοῦ Κράτους καὶ ἰδιαίτερος πρὸς τοὺς Δικαστὰς, οἵτινες τόσον ἐν πῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των ὅσον καὶ ὡς μέλη τῆς κοινωνίας Πολυγύρου, ὑπῆρξαν πάντοτε ἀντάξιοι τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς των.—

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Συντεχνίας Παντοπ. Πολυγύρου)

Κωστοπούλου ὁμοίως ἐπὶ ἐξυβρίσει 4) Ἀναστ. Γιουχανατζῆ ἐπὶ ἀπάτη καὶ 5) Ἐμμαν. Κουμπαγιώτου ἐπὶ ἀναιρέσει.

Ἐκ Νέας Τριγλίας

Κύριε Διευθυντά

Περιήλθον ἀπάσας τὰς Κοινοτήτας σχεδὸν τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς, ἐσχάτως δὲ τὴν περιφερεία Καλαμαριάς, καὶ εἶδον ἐν τοῦ πλησίον τὴν πρόδοον ἐκείνης καὶ τὴν δραστηριότητα τῶν διοικούντων αὐτὰς.

Ἐξ ὅλων τῶν Κοινοτήτων ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν μοῦ ἐπροξένησεν ἡ Κοινότης Νέας Τριγλίας. Εἶναι νὰ θαυμάξῃ κανεὶς τὴν ἐργατικότητα τὴν φιλοξενίαν καὶ τὴν ἐν γένει πρόδοον τῶν κατοίκων τῆς, γηγενῶν καὶ προσφύγων συζώντων ἀρμονικῶς ἀπὸ τοῦ 1923. ὑπὸ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἔκτου καὶ δραστηρίου Προέδρου τῆς Κοινοτήτος κ. Σταύρου Μελετῆ καὶ τῶν συνεργατῶν του κοινοτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν συμβούλων καὶ λοιπῶν προϋχόντων ἔχουσι ἐπιτελεσθῆ ἀνευ ὑπερβολῆς θαύματα. Μετεφέρθη μακρόθεν ὕδαρ εἰς τὴν Κοινότητα, ἡτις ἐστερεῖτο τοιοῦτου. Ἀνηγέρθη σχολεῖον καὶ εἶναι ὑπὸ ἀνεργεῖσιν ἐκκλησία. Κατὰ τὸ παρελθὸν θέρους ἐγένοντο καὶ τὰ ἀπακαλυπτήρια τῆς ἀναθήματικῆς στήλης ὑπὲρ τοῦ Ἐθνομάρτυρος Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσοστόμου. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἔχουσι συντελεσθῆ κοινοφελῆ ἔργα εἰς τόσον μικρὸν διάστημα, ὥστε νὰ προκαλοῦν τὸν θαυμασμὸν παντὸς ἐπισκέπτου.

Ἐυχόμεθα ὅθεν εἰς πάντας τοὺς συντελεστὰς τῆς κολοσιαίας αὐτῆς προόδου ὅπως μετὰ τῆς αὐτῆς ζήσεως ἐξακολουθῆσῶσι τὰ κοινοφελῆ των ἔργα.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

νὰ παραπονοῦμεθα καὶ νὰ ἐπιρίπτωμεν τὴν εὐθύνην τῆς μὴ ἐπιλύσεως τῶν ζητημάτων τούτων εἰς τὰς διαφόρους Κυβερνήσεις, δὲν ἀπαλάσσει ἡμᾶς τοῦτο τῆς εὐθύνης ὅτι ἐξακολουθοῦμεν ἐπὶ ἔτη νὰ σιωπῶμεν καὶ νὰ μὴ διατυπῶνωμεν τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐπαρχίας ἀφ' οὗ ὡς γνωστὸν διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐπαρχιῶν ὑφίσταται καὶ γραφεῖον παρακολουθήσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ τύπου διὰ τὴν συλλογὴν των ἀναγκαιουσῶν αὐτῆς στοιχείων πρὸς πλήρη διοργάνωσιν καὶ τῆς τελευταίας γωνίας τοῦ Κράτους.

Ἀλλὰ οὐ μόνον ἡ ἐγγραφὴ τῶν φλεγόντων ζητημάτων τοῦ τόπου ἀλλὰ καὶ ἡ διαφήμησις διὰ τοῦ τύπου τόσων ὥραίων τοπειῶν θὰ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν συρροὴν ξένων καὶ τὴν ὡς ἐκ ταύτης εἰσορὴν κινήσεως μεγαλυτέρας ἐν τῷ Νομῷ.

Ἡ τοποθεσία Βορβοροῦ π.χ. μετὰ τὰ ὠραία τῆς Νησιᾶ. ἐὰν ὑπῆρχεν συγκοινωνία, θὰ ἐπροκάλει συρροὴν κόσμου.

Δι' αὐτὸ χαίρετιζομεν μετὰ ἐνθουσιασμὸν τὸ νεοεμφανιζόμενον τοῦτο ὄργανον τῆς Χαλκιδικῆς τὸ ὁποῖον φρονοῦμεν ὅτι θὰ καταβάλῃ κάθε ζῆλον πρὸς διατυμπάνησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς παραμελημένης ταύτης ἐπαρχίας μας.

Γεωρ. Στεργιαννόπουλος